

Sygn. akt II K 1165/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Sobczak

Protokolant: Katarzyna Kaczmarek

w obecności Rej. Prokuratora: Małgorzaty Karwackiej-Barylskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 02.02 2017 r., 06.03 2017 r., i 13.04 2017 r.

sprawy przeciwko Ł. L. (1) (L.) urodzonemu (...) w B., synowi A. i K. z domu B.,

oskarżonemu o to, że:

w dniu 16 listopada 2016 roku o godz.17.00 na ul. (...) w B., woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki B. o nr. rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 0/75 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 640/11 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1) oskarżonego Ł. L. (1) (L.) uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a§4 kk i na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2) na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego Ł. L. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio;

3) na podstawie art. 43a§ 2 kk zasądza od oskarżonego Ł. L. (1) na rzecz Funduszu (...) kwotę 10000 (dziesięć tysięcy) złotych z tytułu świadczenia pieniężnego;

4) zasądza od oskarżonego Ł. L. (1) na rzecz Skarbu Państwa 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty i 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 1165/16

UZASADNIENIE

W dniu 16 listopada 2016 r. (...) R. R. oraz (...) K. J. pełnili służbę na terenie B. w zmotoryzowanym patrolu. O godzinie 17:00 otrzymali informację z radiostacji, iż ulicą (...) w kierunku ulicy (...) w B. porusza się pojazd marki B. nr rej. (...), którego kierujący prawdopodobnie jest nietrzeźwy. Informacja ta pochodziła od anonimowego informatora. Funkcjonariusze zatrzymali wymieniony pojazd do kontroli i wylegitymowano prowadzącego, którym okazał się być Ł. L. (1). Pasażerami pojazdu byli G. J., M. P. oraz K. L.. Na miejsce przyjechał drugi patrol Policji, który dysponował urządzeniem do badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: zeznania R. R. k. 52 odw w zw. z k. 15 odw. od słów „jestem funkcjonariuszem” do słów „w drodze publicznej”, K. J. k. 44-44odw w zw. z k. 24 odw. od słów „jestem funkcjonariuszem” do słów (...), S. M. (1) k. 44odw w zw. z k. 27odw. od słów „w dniu 16 listopada: do słów „kontrolę drogową”, notatka urzędowa k. 1/

U Ł. L. (1) przeprowadzono badanie stanu trzeźwości przy zastosowaniu urządzenia kontrolno – pomiarowego w postaci A. i stwierdzono w powietrzu wydychanym przez oskarżonego następujące zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu: o godz. 17:15 – 0,75 mg/l, o godz. 17:31 – 0,64 mg/l, o godz. 17: 38 – 0,60 mg/l, o godz. 17:51 – 0,59 mg/l. Oskarżony nie kwestionował wyniku.

/protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2, k. 3, świadectwo wzorcowania k. 4-5/

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z 08 sierpnia 2011 r. sygn. akt II K 640/11 (prawomocnym od dnia 16 sierpnia 2011 r.) Ł. L. (1) został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 150 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wartości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych . Sąd orzekł ponadto wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 roku z zaliczeniem na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy od 15 listopada 2010 r. W dniu 25 listopada 2013 r. skazany uregulował grzywnę. Skazany nie uregulował świadczenia pieniężnego i stąd skazanie nie uległo zatarciu.

/odpis ww. wyroku k. 18, akta sprawy SR w Bełchatowie sygn. II K 640/11, karta karna k. 8-9 /

Ł. L. (1) ma 37 lat. Jest kawalerem. Z zawodu jest technikiem budowlanym. Uzyskuje miesięczne wynagrodzenie w kwocie 3000 zł netto. Był karany.

/oświadczenie oskarżonego k. 43-43odw., karta karna k. 8-9/

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że około godziny 24:00 wypił dwa półlitrowe piwa Żubr z sokiem. Był chory przez dwa tygodnie i lekarz kazał mu zażywać syrop (...). Nie wiedział, że ten syrop zawiera alkohol. Jedna butelka o pojemności 125 ml wystarczała mu na dwa dni. Na butelce jest napis żeby nie podawać go dzieciom poniżej 7 roku życia, ponieważ zawiera alkohol. Oskarżony wyjaśnił, że syrop wypił o godzinie 6:00, 11:00 oraz o 16:00. Dawkowanie to 5 ml na jeden raz, ale lekarka powiedziała, że może pić więcej. Nie odmierzał syropu łyżeczką, tylko pił wprost z butelki. Nie zapoznawał się z treścią ulotki, tylko polegał na informacjach lekarza. Lekarz nie mówił mu, że nie może spożywać tego syropu przed jazdą samochodem. Tego dnia około 14:30 zjadł obiad i wypił herbatę. O 10:00 jadł śniadanie. Oskarżony wyjaśnił, że funkcjonariusze nie informowali go o możliwości badania krwi. W dniu 16 listopada 2016 r. jechał samochodem B. ze sklepu (...) w B. do domu w M.. Został zatrzymany przez patrol Policji. Przyjechał drugi patrol, który dysponował urządzeniem do pomiaru alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony dodatkowo wyjaśnił, że w dniu kiedy został zatrzymany rano wypił niecałe pół butelki syropu, a o godzinie 16:00 wypił 1/3 butelki, jednak nie wypił tego dnia całej butelki syropu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego Ł. L. k. 43 odw.-44 w zw. z k. 12 od słów „w dniu 16 listopada” do słów „i odwykowo”, k. 48 odw.)

o.o.ii. Sąd zważył, co następuje

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżony Ł. L. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd oparł się na zeznaniach funkcjonariuszy Policji tj. R. R., S. M. (2), K. J., a także protokole użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego i odpisie wyroku wraz z załączonymi aktami sprawy sygn. akt II K 640/11 Sądu Rejonowego w Bełchatowie oraz notatce urzędowej. Stanowiły one wiarygodne źródło dowodowe, gdyż korespondowały ze sobą i także oskarżony nie kwestionował tego materiału dowodowego. Funkcjonariusze Policji potwierdzili, iż zatrzymali kierowany przez oskarżonego samochód z uwagi na anonimową informację o tym, że kierowca może znajdować się pod wpływem alkoholu. Następnie postępowali rutynowo tak, jak w tego typu przypadkach. Poddali oskarżonego badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i pouczyli go o jego uprawnieniach. Skoro zatrzymany nie kwestionował wykonanych pomiarów stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu nie było konieczności poddawania go badaniom krwi. Ł. L. (1) nie wnioskował o to. Zeznania świadków są logiczne, spójne i zasługują na wiarę.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, iż w dniu zdarzenia nie spożywał alkoholu i uznał je za przyjętą przez niego linię obrony. Zdaniem Sądu Ł. L. (1) spożywał alkohol przed tym jak prowadził samochód. Stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, które u niego stwierdzono nie mogło powstać w sytuacji prawidłowego dawkowania syropu. Jednak przede wszystkim oskarżony zażywając syrop powinien zapoznać się z treścią załączonej ulotki. Jak sam przyznał już na opakowaniu syropu widział napis, że syropu nie można stosować u dzieci poniżej 7 roku życia z uwagi na to, iż zawiera alkohol. Ponadto butelka syropu zgodnie z załączoną ulotką zawiera 125 ml tego specyfiku. Oskarżony wyjaśniał, iż zgodnie z zaleceniami lekarza miał pić po 5 ml lub trochę więcej trzy razy dziennie. Powyższe oznacza, że biorąc prosto z butelki po jednym łyku tego syropu i w sytuacji, gdy butelka starczała mu na dwa dni, to za jednym razem musiał spożywać około 20 ml syropu. Zgodnie natomiast z ulotką u dorosłego dawka jednorazowa wynosi 10 ml. Poza tym oskarżony na rozprawie wyjaśnił, że w dniu kiedy został zatrzymany rano wypił pół butelki syropu, a o godzinie 16 jeszcze 1/3 butelki, ale tego dnia nie wypił całej butelki. Powyższe samowolne stosowanie tego syropu prowadzi do wniosku, że oskarżony nie był u lekarza i nie uzyskał od niego informacji na temat dawkowania (...), a najprawdopodobniej w ogóle nie stosował takiego syropu, tylko spożywał sam alkohol, a jeżeli nawet spożył ten syrop, to nie w wyniku jego spożycia miał tak wysoki stan nietrzeźwości w chwili zatrzymania do kontroli drogowej. Jego wyjaśnienia są niespójne i wykazują się dużo niekonsekwencją wobec czego nie mogą być wiarygodne. Ponadto zauważyć należy, iż o tym, że Ł. L. (1) kieruje samochodem pod wpływem alkoholu poinformowała anonimowa osoba, co oznacza, iż ktoś miał wiedzę na temat spożywania przez niego alkoholu, albo sposób jego jazdy wskazywał, że może być nietrzeźwy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom K. L.. Starła się ona potwierdzić przyjętą przez syna linię obrony i ma w tym interes, gdyż chce go w ten sposób bronić. Potwierdzała ona, że syn zażywał syrop (...), który ona zakupiła. Zdaniem Sądu ją jako matkę i doświadczoną życiowo kobietę powinno zastanowić, dlaczego syn wypija butelkę syropu przez dwa dni. Obowiązkiem oskarżonego jako osoby dorosłej było zażywanie syropu w takiej dawce, aby nie uniemożliwiła mu prowadzenie samochodu. Ponadto przy tak wysokim stężeniu alkoholu w organizmie jak w dniu zdarzenia u oskarżonego musiał on czuć, że jest nietrzeźwy i jeżeli zdecydował się kierować samochodem to działał umyślnie.

Sąd przyznał moc dowodową protokołowi użycia urządzenia do ilościowego oznaczania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, gdyż nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w jego sporządzeniu. Poza tym, treść tego dokumentu, sposób przeprowadzenia badań jak i prawidłowość uzyskanych wyników nie budziły wątpliwości. Strony nie kwestionowały pomiaru.

Uprzednią karalność oskarżonego Sąd ustalił w oparciu o dokumenty w postaci danych o karalności oraz odpisu wyroku skazującego. Były to bowiem dowody obiektywne, które zostały załączone na potrzeby niniejszej sprawy i brak jest podstaw, aby kwestionować ich treść. Skazany nie uiszczył świadczenia pieniężnego orzeczonego wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z 08 sierpnia 2011 r. sygn. akt II K 640/11 dlatego też nie nastąpiło zatarcie skazania. Informacja uiszczenia świadczenia pieniężnego zawarta w karcie karnej dotyczy daty uiszczenia kary grzywny, a nie świadczenia, stąd w danych o karalności figuruje w dalszym ciągu to skazanie. Sąd wyjaśnił tą okoliczność dołączając akta sprawy II K 640/11 Sądu Rejonowego w Bełchatowie. W aktach tych zawarta jest informacja, że brak jest danych o uiszczeniu świadczenia pieniężnego orzeczonego w tej sprawie przez Ł. L. (3).

Także oskarżony nie był w stanie okazać się dowodem wpłaty tego świadczenia.

Mając na względzie dokonaną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne, Sąd uznał, że oskarżony w dniu 16 listopada 2016 r. o godz. 17.00 na ul. (...) w B., woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki B. o nr. rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 0/75 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 640/11 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Opisane zachowanie wypełnia znamiona występku określonego w art. 178a § 4 kk.

Oskarżony prowadził bowiem pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Zawartość zaś alkoholu w wydychanym powietrzu przekroczyła wartość określoną w art. 115 § 16 kk, który zawiera definicję stanu nietrzeźwości. Nadto przypisanego czynu oskarżony dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za ponowne prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w sprawie II K 640/11 Sądu Rejonowego w Bełchatowie.

Przypisany oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym stanie faktycznym Ł. L. (1) mógł zachować się zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym i nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto, czyn ten był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy.

Przy wymiarze kary Sąd na niekorzyść oskarżonego poczytał jego uprzednią karalność, znaczny stan nietrzeźwości w chwili zatrzymania go przez patrol Policji.

Jako okoliczności łagodzące Sąd przyjął fakt, że oskarżony pracuje zawodowo.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył Ł. L. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd nie doszukał się żadnych nadzwyczajnych okoliczności prowadzących do sytuacji, w której możliwe byłoby warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary, gdyż zgodnie z dyspozycją art. 69 § 4 kk w stosunku do sprawcy skazanego z art. 178a § 4 kk zawiesić wykonanie kary można jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Podkreślić trzeba, że Ł. L. (1) działał umyślnie. Poza tym, oskarżony był już wcześniej karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Tego dnia przewoził samochodem pasażerów i poruszał się m.in. ulicą (...) w B., która charakteryzuje się znacznym natężeniem ruchu.

Orzeczona oskarżonemu kara powinna spełnić swe cele w zakresie obu prewencji.

Stosownie do treści art. 42 § 3 kk, z racji ponownego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 kk Sąd zobligowany był do orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Dlatego też, dookreślając strefę, której dotyczy wymieniony zakaz, jako strefę ruchu lądowego orzeczony został przedmiotowy środek karny.

Kolejną konsekwencją skazania za przestępstwo przeciwko komunikacji określone w art. 178a § 4 kk musiało być orzeczenie na podstawie art. 43a § 2 kk świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu (...). Jego wysokość zgodnie z wymienionym przepisem wynosi co najmniej 10.000 zł, a Sąd doszedł do przekonania, że brak jest wystarczających podstaw do jego orzekania w wysokości przekraczającej jego minimalną ustawową wysokość.

W oparciu o art. 627 kpk i art. 616 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą złożyły się zryczałtowane koszty doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i sądowym (40 zł), opłata za informację z K. (30 zł).